

กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง
THE ACTIVITIES TO PROMOTE THAI LANGUAGE LEARNING
BY CONNECTING WITH RELATED SUBJECT MATTER

¹สิทธิชัย ยาแก้ว, ²นพวรรณ ฉิมรอยลาภ และ ³นารท ศรีละโพธิ์
¹Sitthichai Yakaew, ²Nopphawan Chimroylarp and ³Nart Srilapo

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ประเทศไทย
Kasetsart University, Thailand

¹sitthichai.ya@ku.th, ²fedunwc@ku.ac.th, ³fedunasr@ku.ac.th

Received: July 03, 2023; Revised: July 25, 2023; Accepted: August 21, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง 2) เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดหนองแขม กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ที่ได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมและแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง มีแผนการ จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน ใช้เวลาการจัดกิจกรรม 12 ชั่วโมง โดยเชื่อมโยงความรู้จาก 7 กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยใช้เพลง เกม และการแสดงบทบาทสมมุติ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง เรื่อง ชนิดและหน้าที่

¹ นักศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² อาจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ของคำถูกต้องและเหมาะสมที่จะนำไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย ผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริม การเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้องจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับมากที่สุด นักเรียนทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีมาก และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย, ภาษาไทย, สาระที่เกี่ยวข้อง

Abstract

The objectives of this research were 1) to develop the activities to promote Thai language learning by connecting with related subject matter, 2) to study the results of the activities to promote Thai language learning by connecting with related subject matter, and 3) to study the satisfaction of the students towards the activities to promote Thai language learning by connecting with related subject matter. The sample group was Prathomsuksa 6 students of Wat Nong Khaem School Bangkok for semester 1 in the academic year 2020, 30 students were purposively selected. The research tools were the activities to promote Thai language learning by connecting with related subject matter topics on types and functions of words. Plans for the activities to promote Thai language learning by connecting with related subject matter achievement test on types and functions of words and a questionnaire on student satisfaction towards the activities to promote Thai language learning by connecting with related subject matter. Data were analyzed by using percentages, mean of scores and standard deviation. The results showed that the activities to promote Thai language learning by connecting with related subject matter 9 learning promotion, taking 12 hours to organize activities by linking knowledge from 7 subject areas. There are activities to promote learning using songs, games and role-playing. Experts think that the activities to promote Thai language learning by connecting with related subject matter topics on types and functions of words were perfect and suitable for use in organizing activities to promote Thai language learning. The result of the evaluation of the Thai language learning promotion activity plans linked to the relevant subject matter from experts was at the highest level. All students had very good academic achievement and satisfaction at the highest level.

Keyword: the activities to promote Thai language learning, Thai language, related subject matter

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือที่คนไทยใช้ในการติดต่อสื่อสาร การพัฒนาทักษะภาษาไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้มีประสิทธิภาพ อีกทั้ง ภาษาไทยยังเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ฉะนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยจึงควรเน้นที่กระบวนการคิดและการปฏิบัติจริงที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ และผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกให้การเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอน มีการเชื่อมโยงจากสิ่งหนึ่งไปยังอีกสิ่งหนึ่งเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย (ทิศนา แคมมณี และคณะ, 2541) และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่มีคุณค่านั้น ผู้สอนจะต้องจัดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ตามหลักสูตร ต้องมีกิจกรรมที่น่าสนใจและจัดอย่างมีลำดับขั้นตอน สอดคล้องเหมาะสมกับวัยความสามารถและความต้องการของนักเรียน ใช้เวลาไม่นานจนเกินไป มีการฝึกฝนทักษะทางภาษาได้อย่างสอดคล้องกัน พร้อมกับมีสื่อประกอบการสอน ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมและได้แสดงออกอย่างทั่วถึง ตลอดจนปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักสังเกต และผู้สอนต้องสอนให้ถูกต้องตามหลักภาษาด้วย (วรรณิ โสมประยูร, 2553 และสุชาติ ตังศิริพันธ์, 2563) โดยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับระดับประถมศึกษาตอนปลาย ผู้สอนอาจเลือกใช้การทำงานกลุ่ม การสนทนา การอธิบาย การสาธิต การใช้คำถามและการดูวิดีโอในขั้นนำ เลือกใช้การฝึกปฏิบัติ การบรรยาย การทำงานคู่ การทำงานกลุ่ม การอธิบาย การสาธิต และการสนทนาในขั้นสอน และเลือกใช้การให้คำถาม การอภิปราย การนำเสนอผลงาน และการทำงานคู่สำหรับในขั้นสรุป (เกวลิน งามพิริยกร, 2561) นอกจากนี้อาจนำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมาสัมพันธ์เชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นได้ เพราะภาษาไทยเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ของนักเรียนไทยซึ่งสามารถทำได้โดยหาจุดเชื่อมโยงที่สามารถเข้าหากันได้ (พระมหานรินทร์ สุมน, 2560)

แต่การเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบันกลับพบว่า เป็นการสอนแบบบรรยาย เนื่องจากเนื้อหาที่มีมากกับเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้ผู้สอนนำเสนอในสิ่งที่คิดว่าจำเป็นนำไปใช้ การเรียนการสอนจึงอยู่ในลักษณะครูเป็นศูนย์กลาง นักเรียนส่วนมากเรียนจากการจดจำ ไม่ได้มีการพัฒนาทักษะด้านกระบวนการคิด การค้นคว้า จนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ (ปิยะวดี พงษ์สวัสดิ์ และ วัฒน จีรังสุวรรณ, 2558) สอดคล้องกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในปัจจุบันที่พบว่า ยังมีครูภาษาไทยที่ยังขาดการใช้กลวิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายส่วนใหญ่เน้นบรรยายหน้าชั้นเรียนในลักษณะเป็นผู้ให้ความรู้อยู่ฝ่ายเดียว และอธิบายเนื้อหาตามหนังสือเรียน จึงทำให้การเรียนการสอนน่าเบื่อ นักเรียนไม่สนใจเรียน ไม่กระตือรือร้น อีกทั้งผู้สอนส่วนมากไม่ได้สร้างสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาองค์ความรู้หรือทักษะกระบวนการให้นักเรียน เพราะหลายคนมองว่าไม่มีเวลาในการทำสื่อและนวัตกรรม เวลาส่วนใหญ่หมดไปกับกิจกรรมอื่นๆ ที่นอกเหนือจากกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย (อรรถพงษ์ ผิวเหลือง, บัญชา

เกียรติจรัสพันธุ์และณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล, 2563) ในขณะเดียวกันหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ให้ความสำคัญเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ และได้กำหนดให้เป็นเนื้อหาหนึ่งในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับชนิดและหน้าที่ของคำ ความหมายของคำชนิดต่าง ๆ การจำแนกชนิด และหน้าที่ของคำในประโยค โดยใช้ทักษะการอ่าน การวิเคราะห์คำแต่ละชนิดได้อย่างถูกต้อง แต่จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 กลับพบว่า คะแนนเฉลี่ยสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 40.37 เมื่อเทียบกับสาระอื่น (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2564) และในปีการศึกษา 2564 ยังคงพบว่า คะแนนเฉลี่ยสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 38.80 เมื่อเทียบกับสาระอื่น และลดลงจากปีการศึกษา 2563 ซึ่งสาระที่ 4 นี้ มีตัวชี้วัด วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำอยู่ด้วยนั่นเอง และจากประสบการณ์จัดการเรียนรู้ของผู้วิจัย พบว่า เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำยังเป็นเรื่องที่นักเรียนมีปัญหามากที่สุด เนื่องจากนักเรียนไม่รู้จักชนิดของคำ ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ว่าคำนั้นเป็นคำชนิดใด เมื่อนำมาประกอบให้เป็นประโยคเกิดเป็นประโยคไม่สมบูรณ์ อีกทั้งยังพบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ขาดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย และขาดสื่อการเรียนรู้ประกอบการจัดกิจกรรมเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำอีกด้วย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า การเรียนรู้แบบเชื่อมโยง จะสามารถสร้างสรรค์ประสบการณ์ให้พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ จะเป็นการเรียนรู้ที่สามารถฉายมุมมองได้ทั้งระบบ นั่นคือ การเรียนรู้ที่สามารถเชื่อมต่อถึงกัน (เกวลี รังสีสุทธาภรณ์, 2563) สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบเชื่อมโยงนิยามที่มีกรอบมาตรฐานการรู้สารสนเทศยุคใหม่ที่เน้นการศึกษาเชื่อมโยงความรู้จากศาสตร์หลายแขนง และการปรับความรู้ที่ได้มาให้เกิดเป็นความรู้ใหม่ (Dunaway, 2011) ซึ่งมีผู้นำแนวคิดการเรียนรู้แบบเชื่อมโยงไปออกแบบและพัฒนาให้นักเรียน โดยพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยทฤษฎีการเรียนรู้แบบการสร้างความรู้ นิยาม และทฤษฎีการเชื่อมโยงความรู้เพื่อการสร้างนวัตกรรมแบบประสบการณ์จริง และพบว่ารูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการผลิตนวัตกรรมแบบประสบการณ์จริงได้และสามารถนำไปใช้ได้กับทุกวิชา (กนกรัตน์ จิรส์จัญกุลและณมน จีรังสุวรรณ, 2561)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการค้นหาวิธีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน พร้อมกับการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย จึงได้วางแผนและออกแบบกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงสาระที่เกี่ยวข้องขึ้นเพื่อมุ่งให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำให้สูงขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้องผ่านการใช้เพลง เกม และการแสดงบทบาทสมมุติ ซึ่งนักเรียนจะสามารถนำเอาความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน พร้อมกับเห็นคุณค่าของการเรียนภาษาไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง

วิธีดำเนินการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงสาระที่เกี่ยวข้อง ได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดหนองแขม กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 7 ห้องเรียน 248 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดหนองแขม กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ที่ได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 ป.6/1 วิเคราะห์ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ (1) แผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย และชุดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

จากการศึกษากิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้องสรุปผล ดังนี้

1. ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้องเรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ สรุปได้ดังนี้ ดังนี้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	เชื่อมโยงกับสาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้
1. รู้เพื่อเรื่องชนิดของคำ (1 ชั่วโมง)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	-เพลงชนิดของคำ -เพลง Part of speech	1. บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย 2. แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ 3. ชุดกิจกรรมฯ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ 4. ใบกิจกรรม เรื่อง ชนิดของคำ ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. คำนาม (2 ชั่วโมง)	กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	-เกม ตามล่าหาสมบัติ -กิจกรรม สำรวจสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต	1. บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย 2. อุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้ในการสำรวจ เช่น แวนชยายเทอร์มอมิเตอร์ ฯ 3. ชุดกิจกรรมฯ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ 4. ใบกิจกรรม เรื่อง คำนาม 5. ใบกิจกรรม คำนามรอบตัว
3. คำสรรพนาม (2 ชั่วโมง)	กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	-บทบาทสมมุติ นักข่าว -เกม บิงโกสรรพนาม	1. บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย 2. ชุดกิจกรรมฯ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ 3. ใบกิจกรรม เรื่อง คำสรรพนาม 4. ใบกิจกรรม เรื่อง ข่าวสารน่ารู้ 5. ใบกิจกรรม เรื่อง บุรุษไหนใช้ให้ถูก
4. คำกริยา (2 ชั่วโมง)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ ๓ นาฏศิลป์)	-เกมใบ้คำ -บทบาทสมมุติ การแสดงภาษาท่า	1. บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย 2. ชุดกิจกรรมฯ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ 3. ใบกิจกรรม เรื่อง คำกริยา 4. ใบกิจกรรม เรื่อง ภาษาท่าน่ารู้ 5. ใบกิจกรรม เรื่อง ประโยคจากภาษาท่า
5. คำวิเศษณ์ (1 ชั่วโมง)	กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	-เกมขยายประโยค	1. บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย 2. ชุดกิจกรรมฯ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ 3. หนังสือเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ 4. ใบกิจกรรม เรื่อง คำวิเศษณ์ 5. ใบกิจกรรม เรื่อง สารในชีวิตประจำวัน
6. คำบุพบท (1 ชั่วโมง)	กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	-เกม ใช่หรือไม่ใช่	1. บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย 2. หนังสือเรียนวิชาคณิตศาสตร์ 3. ใบกิจกรรม เรื่อง คำบุพบท 4. ใบกิจกรรม เรื่อง เล่าเรื่อง ตามแผนที่
7. คำสันธาน (1 ชั่วโมง)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	-เพลงคำสันธาน	1. บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย 2. ชุดกิจกรรมฯ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ

			3. เครื่องดนตรีประกอบจังหวะ 4. ใบบัณฑิต เรื่อง คำสันธาน 5. ใบบัณฑิต เรื่อง เพลงพาเพลิน
8. คำอุทาน (1 ชั่วโมง)	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	-บทบาทสมมุติ การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	1. บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย 2. ชุดกิจกรรมฯ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ 3. หนังสือเรียนวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา 4. ใบบัณฑิต เรื่อง คำอุทาน 5. ใบบัณฑิต เรื่อง การแสดงสร้างสรรค์
9. ชนิดและหน้าที่ของคำ (1 ชั่วโมง)	กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	-กิจกรรมวิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำจากบทเพลง	1. บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย 2. ชุดกิจกรรมฯ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ 3. ใบบัณฑิต เรื่อง หน้าที่ของคำในประโยค 4. ใบบัณฑิต เรื่อง หน้าที่คำจากเพลง 5. นำเสนองานผ่านโปรแกรม PowerPoint 6. แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ

ผู้วิจัยได้พัฒนาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง จำนวน 9 เรื่อง 12 ชั่วโมง จากนั้น ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ ประกอบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ โดยเชื่อมโยงความรู้จาก 7 กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยใช้เพลง เกม และการแสดงบทบาทสมมุติ ผ่านสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย ใบบัณฑิต และใบบัณฑิต จำนวน 19 ใบบัณฑิต ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย และสามารถนำไปจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่นักเรียนได้ในลำดับต่อไป

2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมเมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยครบทั้ง 12 ชั่วโมงแล้ว ในชั่วโมงสุดท้ายสุดท้าย ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ แล้วผู้วิจัยนำไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นำผลที่ได้จากแบบทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติ ผลการจัดกิจกรรมและการทำแบบทดสอบ ดังนี้

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนจากใบบัณฑิต (190 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)	ร้อยละของคะแนนหลังเรียน	ระดับของผลสัมฤทธิ์
เฉลี่ย	15.53	170.70	26.97	89.89	ดีมาก

นักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง จำนวน 30 คน มีผลการทดสอบก่อนเรียนเฉลี่ยที่ 15.53 มีคะแนนจากการทำใบบัณฑิต จำนวน 19 ใบบัณฑิต คะแนนเฉลี่ยที่ 170.70 และมีผลการทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยที่ 26.97 ซึ่งถือว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีมาก ทุกคน (ค่าเฉลี่ย = 89.89)

3. เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบเสร็จ ผู้วิจัยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง ผลปรากฏดังนี้

รายการ/ข้อความ	เฉลี่ย	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านสาระการเรียนรู้	4.65	0.59	มากที่สุด
1. เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่นักเรียนชอบ	4.57	0.68	มากที่สุด
2. นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4.80	0.41	มากที่สุด
3. เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่ไม่ยากเกินไป	4.63	0.67	มากที่สุด
4. เป็นเรื่องที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้	4.73	0.58	มากที่สุด
5. เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.53	0.63	มากที่สุด
ด้านกระบวนการเรียนรู้	4.66	0.54	มากที่สุด
6. กิจกรรมที่นำมาใช้ในการเรียนมีความน่าสนใจ	4.87	0.35	มากที่สุด
7. กิจกรรมที่นำมาใช้มีความเหมาะสมช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง	4.57	0.68	มากที่สุด
8. มีกิจกรรมใหม่ๆ ที่ท้าทายมาตลอดแทรก	4.50	0.63	มากที่สุด
9. นักเรียนทุกคนได้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองหรือร่วมกับกลุ่มทุกกิจกรรม	4.83	0.38	มากที่สุด
10. นักเรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือกิจกรรมสำเร็จด้วยตนเองหรือกลุ่ม	4.53	0.68	มากที่สุด
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้	4.63	0.59	มากที่สุด
11. ในทุกชั่วโมงที่เรียนมีสื่อในการเรียนที่น่าสนใจ	4.43	0.77	มาก
12. การเรียนรู้จากกิจกรรมโดยใช้สื่อของจริงทำให้ฉันทึ่งเข้าใจมากยิ่งขึ้น	4.60	0.62	มากที่สุด
13. ฉันทึ่งตื่นเต้นเมื่อได้ทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้	4.73	0.52	มากที่สุด
14. มีสื่อประกอบครบทุกกิจกรรม	4.77	0.43	มากที่สุด
15. มีสื่ออุปกรณ์เพียงพอต่อการเรียนของนักเรียน	4.53	0.63	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล	4.64	0.60	มากที่สุด
16. ฉันทึ่งทราบผลคะแนนของแบบทดสอบย่อยทันที	4.57	0.73	มากที่สุด
17. การทำบัตรกิจกรรม แบบทดสอบให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้า	4.47	0.73	มาก
18. ครูผู้สอนมีวิธีการทดสอบที่เหมาะสม	4.77	0.50	มากที่สุด
19. เมื่อทดสอบฉันมีความพอใจในคะแนนที่ตนเองทำได้	4.77	0.50	มากที่สุด
20. แบบทดสอบมีความง่ายเหมาะกับระดับของผู้เรียน	4.63	0.56	มากที่สุด
ภาพรวม	4.64	0.58	มากที่สุด

นักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจด้านกระบวนการเรียนรู้ มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 รองลงมา คือ ด้านสาระการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง มี ประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้พัฒนาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้องโดยได้ศึกษาหลักการเลือกรูปแบบกิจกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย และคำนึงว่าในการสอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมนั้นควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัย เนื้อหา และระยะเวลาพอเหมาะ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน ซึ่งวัยของนักเรียนระดับนี้ต้องการความตื่นเต้น ไร่ใจ และสนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับ สุชาติ ตังศิริพันธ์ (2563) ที่กล่าวถึงการเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่าครูควรใช้วิธีการสอนหลาย ๆ รูปแบบ และใช้กิจกรรมที่หลากหลาย มีสื่อการเรียนการสอนประกอบที่เหมาะสม เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับวรณีย์ โสมประยูร (2553) ที่กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ว่าการจัดกิจกรรมการสอนภาษาไทย จะต้องใช้เวลาทำกิจกรรมไม่ยาวนานเกินไป เนื่องจากนักเรียนจะมีช่วงความสนใจค่อนข้างสั้น ดังนั้น ถ้ากิจกรรมใดใช้เวลามากเกินไป นักเรียนอาจเบื่อหน่าย ทำให้การเรียนรู้ไม่ได้เท่าที่ควรจะเป็น รวมถึงจะต้องให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วม ในการแสดงออกได้อย่างทั่วถึง ตลอดจนปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และเป็นคนช่างสังเกต และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยควรจัดในรูปแบบกิจกรรมต่าง ๆ โดยพยายามดัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงให้น่าสนใจ ไม่ควรใช้การสอนโดยใช้กิจกรรมแบบเดียวที่ซ้ำซาก จะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจบทเรียนเท่าที่ควร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้หารูปแบบการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เกม เพลง และบทบาทสมมติ ดังปรากฏในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้ ทำให้เห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ซึ่งอยู่ในระดับประถมศึกษา และเป็นกิจกรรมที่นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วม มีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมและมีพื้นที่ให้แสดงออกถึงความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่และสร้างสรรค์ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยเป็นไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งเห็นได้จากนักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง มีผลการทดสอบหลังเรียนที่สูงกว่าก่อนเรียน และถือว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีมาก

2. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง ในครั้งนี้ มีชุดกิจกรรมสำหรับประกอบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ครู และนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้เป็นไปตามกรอบการจัดกิจกรรมและมีสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายซึ่งประกอบด้วยคำชี้แจงสำหรับครู คำชี้แจงสำหรับนักเรียน จุดประสงค์และตัวชี้วัด แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ใบความรู้และใบกิจกรรมจำนวน 19 ใบ พร้อมกับมีรายละเอียดเกี่ยวกับการวัดประเมินผลและมีใบเฉลยกิจกรรมที่ให้นักเรียนตรวจคำตอบด้วยตนเอง เป็นไปตามขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมที่สุคนธ์ สินธพานนท์ (2553) ที่กล่าวถึงหลักการสำคัญของการสร้างชุดกิจกรรมว่า นักเรียนต้องมีบทบาทสำคัญในการทำกิจกรรมด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะและควบคุมการเรียนการสอน เลือกกิจกรรมหลากหลายที่เหมาะสมกับชุดการเรียนการสอน ฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการคิดอย่างหลากหลาย เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา การคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและการคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น และมีกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น จากขั้นตอนดังกล่าว ผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญกับการกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองอย่างทั่วถึงและครบทุกคน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญยังมีความคิดเห็นไปแนวทางเดียวกันว่าชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จัดเรียงลำดับขั้นตอนต่างๆ ตามลำดับก่อน-หลัง สื่อความหมายชัดเจนเข้าใจง่าย แนะนำการปฏิบัติได้ครอบคลุมความรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ ทักษะและเจตคติ ถูกต้องตามหลักวิชาการใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา ทั้งนี้ยังเป็นผลมาจากการศึกษากระบวนการสร้างชุดกิจกรรมของผู้วิจัยที่ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และตัวชี้วัดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ พร้อมทั้งดำเนินการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านตัวชี้วัด เนื้อหาสาระ จากแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตลอดจนรูปแบบการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับเนื้อหาสอดคล้องกับชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2554) ที่กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมว่า ควรเริ่มจากการกำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ กำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ตลอดจนเลือกและผลิตสื่อการเรียนรู้และมีการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เพื่อเป็นการประกันว่าชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมามีประสิทธิภาพนั่นเอง

3. ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยนำเนื้อหาจากวิชาต่าง ๆ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เกี่ยวข้อง มาใช้ในการจัดกิจกรรมและเชื่อมโยงเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนวิชาภาษาไทยไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับสุชาติ ตั้งศิรินทร์ (2563) ที่ได้กล่าวถึงหลักการเลือกรูปแบบกิจกรรมว่าต้องพิจารณาเลือกว่า ในการสอนครั้งนั้นจะสามารถบูรณาการกับกลุ่มประสบการณ์อื่นๆ ได้อย่างไร เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหา ความรู้พื้นฐาน เกร็ดความรู้ และกิจกรรมที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดจากอีก 7 กลุ่มสาระการเรียนรู้ มาเชื่อมโยงสอดแทรกให้นักเรียนตระหนักถึงการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเหมาะสมและเห็นคุณค่าของภาษาไทย ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้สอดคล้องกับรูปแบบความรู้ตามแนวคิดการเชื่อมโยงนิยามเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนาวัน คงรักษา (2561) ที่มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การกำหนดเงื่อนไขและ

ประเด็นการเรียนรู้ (2) การค้นหาความรู้ภายในตนเองและการค้นหาภายนอก (3) การเชื่อมโยงความรู้ (4) นำเสนอความรู้และ (5) ประเมินความรู้ จึงเห็นได้ว่าการเรียนรู้ในปัจจุบันควร มีการเชื่อมโยงความรู้จากหลายศาสตร์หรือหลายวิชา เข้าด้วยกันภายใต้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบเชื่อมโยง นิยม ซึ่งผู้วิจัยได้จัดให้มีชั้นกำหนดประเด็นการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมง จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนค้นหาความรู้ ทั้งความรู้ที่นักเรียนอาจจะได้เรียนรู้มาบ้าง และได้จากการสืบค้นเพิ่มเติมจากสื่อการเรียนรู้แหล่งเรียนรู้ และครูผู้สอนวิชาต่าง ๆ จนเกิดเป็นความรู้ใหม่ของนักเรียน พร้อมกับเชื่อมโยงความรู้จากวิชาต่างๆ มาสอดแทรกในการทำกิจกรรม เช่น การแสดงบทบาทสมมุติโดยสร้างบทเกี่ยวกับการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น ซึ่งเป็นเนื้อหาจากวิชาสุขศึกษาการร้องเพลง คำสันทาน แล้วให้นักเรียนนำความรู้จากวิชาดนตรีมาแต่งเพลงใหม่โดยให้มีเนื้อหาจากสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในชั่วโมงนั้นๆ เป็นต้น จากนั้นจึงให้นักเรียนนำเสนอความรู้ที่นักเรียนได้รับออกมาในรูปแบบของการนำเสนอผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป PowerPoint อันเป็นความรู้และทักษะที่นักเรียนได้รับจากวิชาคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับยีน ภู่วรรณ (2556) ที่กล่าวว่า ทฤษฎีการเชื่อมโยงความรู้ เชื่อว่าการเรียนรู้และองค์ความรู้มาจากความคิดที่หลากหลาย เชื่อว่าการทำให้มีการเชื่อมโยงทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรม

4. การที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นและอยู่ในระดับดีมากทุกคนนั้น ล้วนเป็นผลมาจากการใช้เพลง เกม และการแสดงบทบาทสมมุติ ร่วมกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเชื่อมโยงกับสาระที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับบวรภัทร สมานพันธ์ (2556), ชมพูนุท หาญทงศ์ (2561) และ ศุภธินี หางแก้ว (2562) ที่พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เพลง ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน ทำให้นักเรียนมีความสุข ช่วยลดความตึงเครียดของนักเรียน ไม่เบื่อหน่ายเนื้อหาในวิชาภาษาไทย ได้พัฒนาทักษะทั้งการอ่านและการเขียนคำในภาษาไทย รวมถึงได้เรียนรู้การปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบปกติ อีกทั้งยังสอดคล้องกับภาวิณี กลิ่นโลกย์ (2553) และณัฐฐา ฝิวมา (2563) ที่พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยการใช้เกมส่งผลให้นักเรียนกระตือรือร้น สนุกสนาน สามารถดึงดูดผู้เรียนให้สนใจเรียน และได้มีโอกาสสร้างประสบการณ์ให้กับตนเองเพื่อเรียนรู้ สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ และมีความสุขในการเรียน ทำให้นักเรียนสามารถปรับตัวได้และอยากเรียนรู้ในบทเรียน สามารถจดจำเนื้อหาได้ดีขึ้น รวมไปถึงเป็นการพัฒนาทั้ง 4 ทักษะให้ดีขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับบัวลักษณ์ เพชรงาม (2562) และนิธินันท์ ชารีชุม (2563) ที่พบว่ากิจกรรมบทบาทสมมุติเป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นการนำทักษะทางภาษามาใช้ครบทั้ง 4 ทักษะ ช่วยให้นักเรียนตั้งใจเรียน สนุกสนานกับการได้แสดงออก และได้ใช้เวลาร่วมกันทำกิจกรรม ผักฝนทั้งด้านการพูดและการแสดง ทำให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ รวมทั้งสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง นำไปปฏิบัติได้ในชีวิตจริง และสร้างความรู้สึกเชิงบวกในการเรียน รวมถึงผู้เรียนต้องผ่านการฝึกซ้อมการแสดงบทบาทสมมุติ ก่อนการแสดงจริงไม่ต่ำกว่า สอง ถึง สามครั้ง นั้นยังเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมไปโดยปริยายโดยความสมัครใจ และด้วยความ

สนใจ ทุ่มเทเพื่องานที่ออกมาอย่างสมบูรณ์แบบที่สุด ทำให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโยงความรู้เข้ากับสถานการณ์จำลองของการแสดงบทบาทสมมติและเป็นองค์ความรู้ที่แท้จริงของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนากิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น โดยผู้วิจัยได้พยายามศึกษาวิธีการที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จึงได้เลือกกิจกรรมจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลง เกมและการแสดงบทบาทสมมติ พร้อมทั้งได้เลือกรูปแบบการสอนโดยการเชื่อมโยงความรู้กับสาระวิชาที่เกี่ยวข้องจนส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นทำกิจกรรม พร้อมทั้งเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาไทยอันเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ศาสตร์อื่น ๆ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน พร้อมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ เพื่อช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเองมีความภาคภูมิใจในผลงานของตน ซึ่งพบว่าการใช้เพลง เกม และการแสดงบทบาทสมมติ มีคุณค่าต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ต้องมีกิจกรรมที่หลากหลายโดยใช้เวลาไม่นานจนเกินไป การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยจึงควรมีการใช้เพลง เกม และการแสดงบทบาทสมมติ หมุนเวียนไป ซึ่งจะส่งผลให้การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อหน่าย พร้อมทั้งเป็นการสร้างความเข้าใจ และกระตุ้นให้นักเรียนอยากที่จะเรียนวิชาภาษาไทย อันจะส่งผลให้มีการพัฒนาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่อไป อีกทั้งการเชื่อมโยงความรู้จากสาระที่เกี่ยวข้องเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยในศตวรรษที่ 21 ที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และควรให้เชื่อมโยงศาสตร์ต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน สามารถนำความรู้ที่สัมพันธ์กันนี้ไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กนกรัตน์ จิรสังจานุกูล และณมน จีรังสุวรรณ. (2561). *การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยทฤษฎีการเรียนรู้แบบการสร้างความรู้นิยมและทฤษฎีการเชื่อมโยงความรู้เพื่อการสร้างนวัตกรรมแบบประสบการณ์จริง*. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, 7, 2(กรกฎาคม – ธันวาคม 2561).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เกวลิน งามพิริยกร. (2561). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- เกวลี รังสีสุทธาภรณ์. (2563). รูปแบบการเรียนรู้แบบเชื่อมโยงเพื่อเสริมสร้างความเป็นพลเมือง
วิวัฒน์ในการพัฒนาท้องถิ่นสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ. บัณฑิตวิทยาลัย:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชมพูนุท หาญทนต์. (2561). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดและ
หน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอน
กับวิธีสอนแบบปกติ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2554). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 7.
กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น .
- ณัฐฐา ผิวมา. (2563). การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานด้วยบูรณาการเทคโนโลยีเกม
คอมพิวเตอร์. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ฉบับพิเศษ
ครบรอบ 15 ปี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ (ธันวาคม 2564).
- ทศนา แชมมณี, พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์, ศิริชัย กาญจนวาสี, ศรีธร วิริยะสิรินันท์ และ นวลจิตต์
เขาวีรดิพงษ์. (2541). การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิดตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ตาม
แนวคิด 5 ทฤษฎี. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นาวัน คงรักษา. (2561). รูปแบบการปรับทัศนคติความรู้ตามแนวคิดการเชื่อมโยงนิยมเพื่อการเรียนรู้
ในศตวรรษที่ 21. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- นวกัณฑ์ สมานพันธ์. (2556). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือและ
เพลงเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิธินันท์ ขารีชุม. (2563). กิจกรรมบทบาทสมมติกับการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนนายสิบ
ตำรวจ. วารสารละเวศรี, 4, 1 (มกราคม – มิถุนายน 2563).
- บัวลักษณ์ เพชรงาม. (2562). การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในวรรณคดีเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน
ขุนช้างถวายฎีกาเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนสรุปความตามแนวการสอน
ภาษาแบบองค์รวมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราช
ภัฏสวนสุนันทา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ปิยะวดี พงษ์สวัสดิ์ และ ณมน จีรังสุวรรณ. (2558). การออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนแบบ
ห้องเรียนกลับด้านโดยใช้กิจกรรม Web Quit เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่
21 สำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา. วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอม
เกล้าพระนครเหนือ, 6, 1 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2561).
- พระมหานรินทร์ สุมโน. (2560). การบูรณาการการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในศตวรรษที่ 21.
วารสารศึกษาศาสตร์ มมร, 5, 1 (มกราคม – มิถุนายน 2560).

- ภาวินี กลิ่นโลกัย. (2553). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกม เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเกาะ สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร. บัณฑิตวิทยาลัย:มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*
- ยีน ภูววรรณ. (2556). “เทคโนโลยีอุบัติใหม่” เอกสารประกอบการบรรยายการประชุมทางวิชาการนเรศวรวิจัย ครั้งที่ 9. วันที่ 28-29 กรกฎาคม 2556 ที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.*
- ศุทธิณี หางแก้ว. (2562). *การพัฒนาเพลงประกอบการเรียนการสอนสังคมศึกษาและภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), (2564). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563. กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).*
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2553). *นวัตกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรินต์.*
- สุชาดา ตั้งศิรินทร์. (2563). *เอกสารประกอบการสอน รายวิชา 1124618 วิธีสอนภาษาไทยสำหรับประถมศึกษา. นครสวรรค์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.*
- อรรถพงษ์ ผิวเหลือง, บัญชา เกียรติจรุงพันธ์ และณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล. (2563). *สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทย: แนวทางในการแก้ปัญหา. วารสารศึกษาศาสตร์ มมร, 8, 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2553).*
- Dunaway, K. M. (2011). *Connectivism: Learning theory and pedagogical practice for networked information landscapes. Reference Services Review, 39, 4 (November, 2011).*